

КАТЕРИНА

Іра Гадецька

Есей про Катерину Капру, яка працює для того, аби традиційна українська музика жила. У ресурсному стані вона за місяць організовує простір традиційної музики в Києві, а в нересурсному — не відповідає на повідомлення, творить і гуляє з собакою Вітром у Голосіївському парку. Катерина переймається через існування росіян і людську сліпоту, але не здається і робить те, що може. Вона уособлює біль багатьох проактивних українців. А також — нашу незламність і впевненість.

Key words: люди, суперечливі правила, тілесні практики, вірити, чесність.

Я, у класично-сексі чорному платтячку, на відкритті простору традиційної музики і не знаю, як підійти до Катерини. Катерина, в білих коралях і пишній темно-синій лляній спідниці, здається, теж не знає, як підійти до мене. І, може, ми обидві не знаємо, як підійти до життя — що ще спробувати, який ще проєкт втілити, у чому ще переконати себе та інших, який ще курс пройти чи заснувати, пост викласти, книжку прочитати, дискусію ініціювати, якого ще хлопця свайпнути на тіндері (якось Катерина зметчилась там із моїм колишнім) (це мені розказав колишній) (він сказав «вона, мабуть, просто так там сидить, у неї ніби все добре з Андрієм»).

Зрештою, Катерина підійшла і подякувала за допомогу з прес-релізом (ітс на-сінг). Я привітала її зі здійсненням задуманого: Катерина загорілась ідеєю, знайшла приміщення, організувала невеличкий ремонт, наповнила пісенниками пофарбовану шафку, приладила на дзеркало наліпку «Традиції — це те, що всередині нас», а на стіни зроблені в експедиціях українськими селами фотографії вбраних у вишиті сорочки людей — і 7 жовтня 2023, на Подолі, відкрила простір для спільноти.

У якусь чергову річницю звільнення чергового українського села від гидючих росіян, Катерина зробила репост допису з фотографіями закатованих тіл. У наступній сторіз одного з убитих вона зазумила. Я не знаю, що це означало, але переконана, що хтось має для нас час від часу зумити вбитих росіянами людей.

Під час першої нашої зустрічі, інтерв'ю в Автостанції, 10 травня 2023, Катерина п'янила мене зібраними в експедиціях неспішними оповідями про буття, русалоньок і стареньких. Я поставила чимало дурних питань.

Пізніше ввечері, у той же день знайомства, я зустріла Катерину в KMBS — вона там, як з'ясувалося, працює. «Роль управлінців у розвитку України» — улюблена її програма.

Катерина говорить, що раніше бізнеси закладали цінності здебільшого для себе, а тепер і для себе, і для України.

Часто в чат «Традиційна музика в дикій природі» Катерина скидає стратегічно значущі думки. Я, наприклад, нещодавно зберегла таку (переслану Катериною від Тіма Демчука) (я не знаю, хто такий Тім Демчук): «Наші люди в компаніях ведуть себе так, як ми їх вимірюємо. Ті правила, які ми заклали, люди намагаються їх виконувати. Якщо ми заклали суперечливі правила, то люди будуть себе суперечливо поводити».

Я теж за ясність.

Катерина не вибачається за те, що не відповідає на повідомлення. На половину, а то й більшість моїх повідомлень, вона не відповіла. І я хотіла би, аби в усіх нас була можливість не відповідати на повідомлення, але лишатися і для себе, і для інших.

Натомість ми з Катериною регулярно пересилаємо одна одній грантові можливості.

Раз Катерина надіслала мені фотку з примірочною і запитала, чи брати джінси. Джінси, обставини, люди мені або подобаються, або ні. І від цього я відштовхуюся при прийнятті рішень. Але цікаво, що ще варто було би враховувати, щоби пізніше не розчаровуватися.

Напередодні 30-річчя, у квітні 2024, рефлексуючи у сторізах, Катерина підсумувала: «Раніше я думала про це життя зовсім інше» (я теж!!).

Але що вже.

Катерина склала вішліст:

«Підписатися на Патреон Риси або задонатити на банку Риси. Якщо ви вже підписані, є ще варіанти:

Стамески для дерева

Маркер з фарбою для стін, типу як для графіті — чорна, золота або червона

Чорна помада

Накладні вії і клей до них

Чорна або темна худі з хорошого матеріалу, можна з секунду, без малюнків

Однотонна світла тканина розміром зі скатертину (для вибійки, можна з секунду)

Блоки з лінолеумом для вирізання (щоб із них зробити штампи)

Колготи в сіточку 173 см 63 кг

Однотонні шкарпетки додосокс

Альбом Примаченко

Масаж

Турнікет САТ

Кокосова олія типу для тіла

Шось пахуче з lush (крім бомбочки)

Психологічна гра для саморефлексії (лінк)».

Безпосередньо на уродинах, я записала на відео як Катерина, закидаючи в духовку батат, говорить, що «30 років — це приємно і досягнення наполегливою працею». А ще як гості співають для неї, яскраво нафарбованої, у помаранчевому пір'ї та червоній кофтинці (один рукав вона не натягла), «Многая літа».

У липні 2023 я поїхала в Бакоту на Школу традиційної музики від Риси. І Рись, і літні школи (це була 8-ма) менеджить та ідейно наповнює Катерина. З Катериною ми здебільшого лише віталися. Вона виглядала напрочуд у ладах із собою, учасниками, її собакою (Вітер), озером, спекою, музикою, майстерками, Андрієм, несмачними обідами і відлунням новин про обстріли. На тілесно-перформативному воркшопі вона виконала абсолютно всі практики. Деякі передбачали тісну взаємодію. Деякі вона робила з моїм колишнім.

Я ніколи не почувалася гірше, ніж на Школі. Я саме втратила проєкт, порвала з подругою, вгрузла в стару сімейну драму і не знала, що про себе казати новим знайомим.

Раз чи два ми з Катериною таки поспілкувалися. Коли біля стихійної майстерні випилювачів дудок пили домашнє вино, я зробила комплімент Катерининій зачісці в стилі «мені так зручно» (про зачіску). Вона пояснила, що треба, по-перше, не мити голову, а далі вже все просто — нахилитися, підібрати волосся ніби як у високий хвіст, накрутити на (я, на жаль, забула кроки, але пам'ятаю, що пробувала і нічого не вийшло).

Ай фейлд.

Представляючи мене іншим (ледь не щоразу, що ми бачимось, Катерина з кимось мене знайомить), Катерина, серед іншого, називає мене культурною дипломаткою. У лютому 2024, на танцях на Спаській, вона познайомила мене з біологом-фольклористом Артемом, якому я зізналася, що не впевнена, що хоч раз у житті «робила культурну дипломатію». Артем пожартував, що «Катерина думає про тебе краще, ніж» (ми зміркували, що тут доречніше хехекнути, чим завершити жарт).

Я просто обожнюю те, що Катерина вирішила в мене вірити.

І що, занепавши, можна підійти до людини, яка вірить — і теж знову повірити.

Пізніше від Катерини я дізналася, що на Школі вона не почувалася у ладах із собою, і що всі скаржилися на ті гръобані обіди без овочів.

Нам усім то важко, то не важко. Але у нас, принаймні, чесні вішлісти.